

Οι Νεομάρτυρες και ο άγιος Θεόδωρος ο Βυζάντιος (Αρχιμανδρίτης Ιάκωβος Καραμούζης, Πρωτοσύγκελλος - Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Μυτιλήνης)

/ Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Ἡ Ὀρθόδοξη ἐκκλησιαστική Παράδοσή μας μιλάει γιά δύο πραγματικότητες : Γιά τόν Ἄκτιστο Τριαδικό Θεό ἀπό τή μιά καί ἀπό τήν ἄλλη γιά τήν κτιστή πραγματικότητα τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία δημιουργεῖται ἄκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι [\[1\]](#), ζωοποιεῖται καί ὑφίσταται μέ τήν ἐνέργειά Του.

Ἐπί δύο γάρ λεγομένων πραγμάτων , θεότητός τε καί κτίσεως, καί δεσποτείας καί δουλείας, καί ἀγιαστικῆς δυνάμεως καί ἀγιαζομένης [\[2\]](#). Μέσα σ' αὐτό, λοιπόν, τό πλαίσιο , ἄκτιστου καί κτιστοῦ, πού εἶναι ἡ ὄντως καινοτομία καί τό ἀποκλειστικό δημιούργημα τῆς βυζαντινῆς φιλοσοφίας, διορθώνεται τελείως ἡ διαρχία τῆς

ἀρχαιοελληνικῆς φιλοσοφικῆς σκέψεως τοῦ σχήματος ὕλης καί πνεύματος, αἰσθητῶν καί νοητῶν , φυσικῶν καί μεταφυσικῶν.

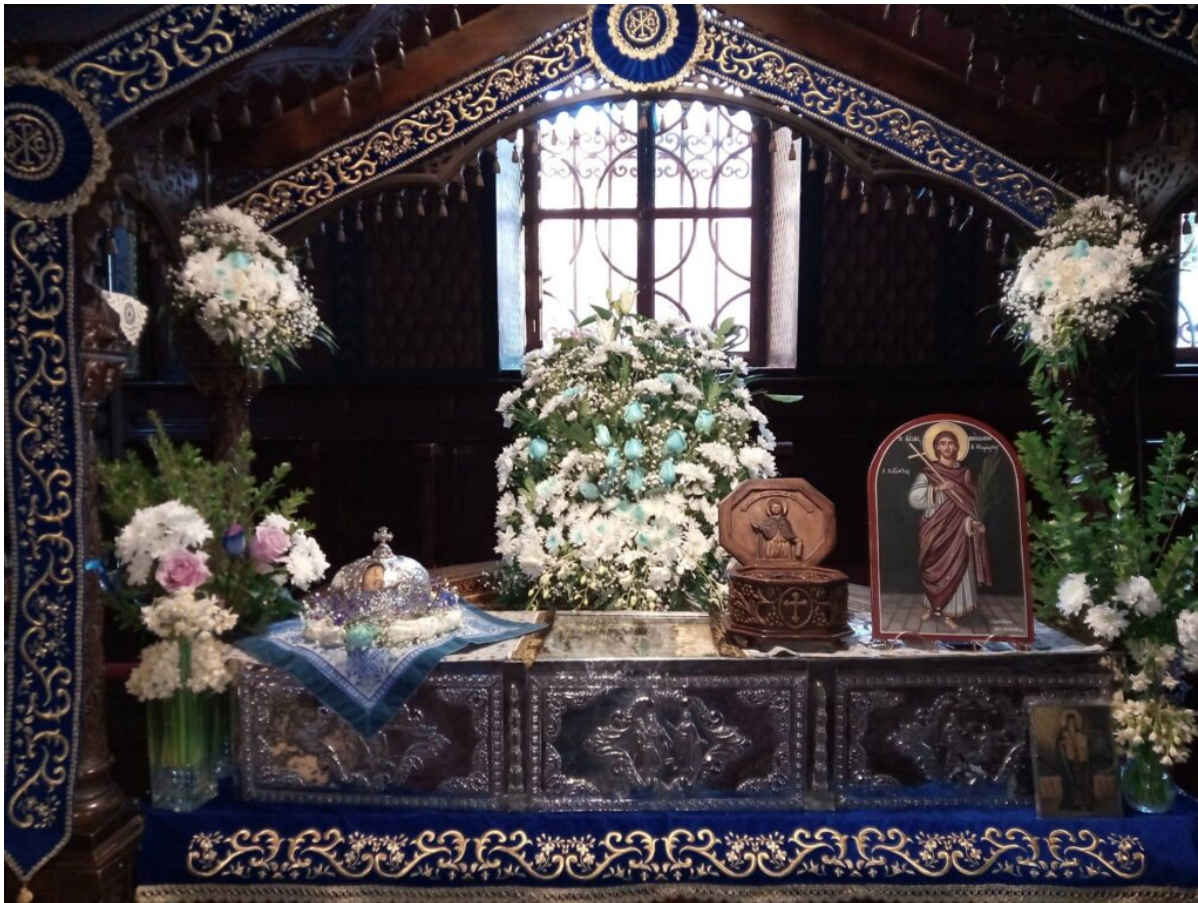

Ἅπαντες ἔχουν τήν ἀξία τους καί τή σημασία τους τόσο στό ἱστορικό γίνεσθαι ὅσο καί στό ἐπέκεινα. Καί ὅλα μποροῦν νά διαβρωθοῦν ἀπό τήν ἁμαρτία , ἀλλά καί νά ἀνακαινισθοῦν μέ τή Χάρη Του εἴτε εἶναι ὑλικά εἴτε εἶναι πνευματικά, γιατί ἀπλούστατα εἶναι κτιστά καί ὀφείλουν τήν ὑπαρξή τους ὄχι στό ἑαυτό τους , ἀλλά στόν ἀληθινό Θεό.

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής ἀναφέρει ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξή ἔχει τό ἴδιον εἶναι δεδανεισμένον [3]. Μόνο ὁ Ἄκτιστος Τριαδικός Θεός, ἡ Πηγὴ καί ὁ Δημιουργός κάθε κτιστοῦ καί ἀγαθοῦ βρίσκεται πάνω ἀπὸ κάθε ἀλλοίωση καί μεταβολή καί δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τό μηδέν, διότι τήν ὑπαρξή Του δέν τή ὀφείλει σέ κάποιον ἄλλον, ἀλλά στόν ἑαυτό Του.

Φέροντας, λοιπόν, ἡκτιστότητα ὡς ἐγγενές στοιχεῖο τήν θνητότητα καί τό μηδενισμό καί μέ δεδομένο τό ὑπαρκτό γεγονός τῆς πτώσεως καί τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος , ἡ λύση στό δράμα καί στήν τραγωδία τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους δέ μπορεῖ νά προέλθει ἀπὸ αὐτό τόν κόσμο, ὁ ὁποῖος ἴδιος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται [4], ἀλλά ἀπὸ κάτι ἄλλο πέραν τῆς ἐνδοκοσμικότητος . Καί αὐτό τό ὑπερφυσικό τό προσφέρουν οἱ θεοφάνειες τῆς Ἁγίας Γραφῆς, οἱ ὁποῖες λειτουργοῦν ὡς μαρτυρία καί ὡς ἀποκάλυψη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ μέ ἀποκορύφωμα

τό γεγονός τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ Πατρός.

Κάθε δέ πιστός μέ τό βάπτισμά του - ὡς συμμετοχή στό θάνατο καί στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ- ἐντάσσεται στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καί δίνει τή δική του μαρτυρία ὡς ἀνταπόκριση στό γεγονός τῶν θεοφανειῶν. Αὐτό γίνεται μέ δύο τρόπους :α) Μέ τό μαρτύριο τοῦ αἵματος, ὅταν τό ἐπιτρέψουν οἱ ἐξωτερικές συνθήκες ὡς ἐθελούσια μίμηση τοῦ Πάθους τοῦ Χριστοῦ καί ταυτιζόμενο ἀπό τήν πρώτη Ἐκκλησία μέ τό βάπτισμα ἀλλά καί ἀνώτερο ἀπό τό βάπτισμα ἴδιον ὡς ἴδιον χάρισμα ἴδιον πού παρέχει πλήρη ἄφεση ἁμαρτιῶν[5] καί β) μέ τό μαρτύριο τῆς συνειδήσεως πού ἐξομοιώθηκε μέ τό μαρτύριο τοῦ αἵματος καί ἐντοπίζεται στόν καθημερινό πνευματικό ἀγώνα πού διεξάγει κάποιος γιά τήν ἐκδίωξη τῶν παθῶν καί τήν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν[6] ὅχι ὡς ἠθικά καί ἀτομικιστικά κατορθώματα ἀλλά ὡς καρποῖ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος [7].

Οἱ ἅγιοι, λοιπόν, μέ τό σταυρικό τους ἦθος εἶναι ἐκεῖνα τά πρόσωπα πού μέ τήν ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ ἴδιον ἔμαθαν καί ἔπαθαν τά θεῖα ἴδιον, καί ἐπιβραβεύτηκαν ἀπό Ἐκεῖνον μέ τό ἕνθεο πάθος τῆς θεώσεως , διότι ἀγάπησαν τό Χριστό καί θέλησαν νά ἐφαρμόσουν τίς ἅγιες ἐντολές Του[8] , πού εἶναι Θεῖες ἐνέργειες καί ἀναιρετικές τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου, γιατί ἡ ὀλοκλήρωση τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ ὄντως θάνατος[9].

[Διαβάστε εδώ όλη την μελέτη](#)

Παραπομπές:

[1] Εύχή τῆς Ἀναφοῶς.

[2] Μ. Βασιλείου, Κατ' Εὐνομίου 3 PG 29, 660A .Βλ.καί Νικ.Ματσούκα, Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας, ἐκδ. Π. Πουρναῶ, Θεσ/νίκη, 2002, σ. 494.

[3] Ἑρμηνεία εἰς τό Πάτερ ἡμῶν, PG 90 , 893C. Βλ. καί Γεωργ. Μαντζαρίδη, Ὀδοιπορικό Θεολογικῆς Ἀνθρωπολογίας, ἐκδ. Ἰ.Μ. Βατοπαιδίου, Ἅγιον Ὅρος 2005, σ. 230.

[4] Α' Ἰωάν. 5, 19.

[5] Δημ. Τσάμη, Ἀγιολογία, ἐκδ. Π. Πουρναῶ, Θεσ/νίκη, 1985, σ. 56.

[6] Ὡς Μαρτυρίου στέφανον λήψεται ὁ τά πάθη δι' ἀρετῆς τροπωσάμενος Ὡς. Γρ. τοῦ Παλαμᾶ, Ὁμιλία 40, PG 151, 509A, Βλ. ἐπίσης Ἀνέστη Κεσελόπουλου, Πάθη καί ἀρετές, Ἀθήνα, ἐκδ. ΔΟΜΟΣ, Ἀθήνα 1986 , σ. 16καί Μ. Βασιλείου , Εἰς τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντας μάρτυρας, PG, 31, 508 Ὡς Γίνεσθε μάρτυρες τῆ βουλήσει ἄνευ διωγμῶν, ἄνευ μαστίγων καί ἔξετε τὴν αὐτὴν ἀξίαν οἷαν καί οἱ μάρτυρες Ὡς, Βλ καί Δημ. Τσάμη, ὄ,π., σ. 57 καί Μητροπ. Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, Ὁρθόδοξη Ψυχοθεραπεία, ἐκδ. Ἰ. Μ. Γενεθλίου Θεοτόκου (Πελαγίας), Λεβάδεια 2004⁸ , σσ. 231 - 310.

[7] Γαλ. 5, 22- 23.

[8] Ἰω. 14, 15.

[9] Ἰακ. 1, 15.